

Kas endale või ehitajale?

Konkursile esitati 56 hoonet, kuid võin kindlat väita, et see on vaid piisk meres nende hulgas, mis viimaste aastate jooksul valminud. Rõõm oli avastada, et ka meie "ehitusmeres" on erandlikke saarekesi, kus valitseb looming, anne ja intiimsus!

Mööda Eestit rännates, otsides hooned, mis oleks väärilised osalema konkursil, üllatas mind eelkõige ehitaja valitsev mõju, materjalide suvaline valik ja üleüldine infovaegus, eriti mis puudutas puitu kui ehitusmaterjali.

Meie uusehitiste maastikul võib pida valitsevaks ehitaja soove ja unistusi (mainin seda irooniaga). Aga kui küsida, kas ehitaja teab minu unistusi, kas ta tajub, mida mina intüimseks pean, ja kas ta üldse soovib sellele tähelepanu pöörata? Kahjuks on vastus peaaegu eranditult EI.

Üks hoone kerkib teise järgel nagu ühest vormist ja materjalist, tavalisest hallist plokist, külm ja elutu nagu sügise ilm. Ometi on kõigil tellijail erinevad autod, riided ning ka suhtumine, miks siis just arhitektuuris alati üks maitse?

Õnneks leidub ka neid inimesi, kes on julgenud soovida oma soove, jääda kindlaks oma arvamusele, kuidas ja millest nende maja peaks olema ehitatud. Materjalid pole valitud ehitaja vihjete põhjal – "et kas ikka tasub hakkata sellise materjaliga jändama" jne. Need inimesed on viinud end kõigega kurssi, nad teavad, et Eestis saab ehitada ka puidust, mis on kvaliteetne ja vastab ehitusnõuetele. Muidugi on targale tellijale ammu teada, et meie riigis on andekas ja tase mel arhitektuuripere, kes oskab ennast väljendada kõigi materjalide, ka puiduga. Neid ei takista kõhklemine materjali valimisel, vaid tihti hoopis see, et raske

on leida ehitajat, kellega saab teha KOOSTÖÖD.

Kõige meeldivam osa minu tööst on olnud võimalus näha hooned, mis on projekteeritud nii, et on tunda inimese soove, arhitekti annet ja head ehitajat. Just nendes hoonetes oli näha inimeste unistusi ja omapära. Just nemad on ümber lükanud müüdid puidust ehitamisest, luues kodud, mis on nende moodi intiimsed, annavad edasi nende aurasid ja seega ehituslikku sensuaalsust. See on just see, mis teeb need hooned oma moodi isegi erootiliseks.

Julgus, isikupära, nägemus ja sihikindel veendumus, et on võimalik ehitada seda, mida olen kogu aeg tahtnud – see kõik peab olema, enne kui alustada oma elu suurimat tööd. Teile, kes pole veel alustanud ehitamist, soovitan jääda kindlaks sellele, millest olete unistanud. Viia end kurssi sellega, mis on, ja olla kindel, et täitub TEIE soov, ja mitte kellegi teise. Võib-olla õnnestub mul veel kord rännata mööda Eestit ja taas leida kinnitust, et eesti rahvas julgeb tahta ja unistada ning suudab oma unistusega sammu pidada, olgu see suur või väike.

Kui te juba siiani jõudsite, siis ma ei kahtle, et te eesootava ajakirja ka läbi loete. Leidke inspiratsiooni ja jääge endale truuks!

Erik Konze,
konkursi korraldaja,
on tutvunud
lähemalt
Eesti uusehitistega

